

2127. *Jdouce na hody*

Haj, haj, ha - ji - čko, je nás ma - li - čko, až nás pře - bu - de, bu - dem na ho - de.

Haj, haj, hajičko, je nás maličko,
až nás přebude, budem na hode.

Jak jsme tam přišli, hned nás vítale,
až nám klobóčke s hlave lítale.

2128. *Když přespolná chasa přijde*

Ma - lo - měr - ščí jdó, už jsó za vo - dó, ka - ždé so - bě ve - de fra - je - ren - ko svó.

[: Maloměřščí jdó, už jsó za vodó, :]
každé sobě vede frajerenko svó.

Ale ne všecí, jenom nekeří,
co majó za klobóčkem pávovo peří.

2129. *Když chasa z okolí pozvaná došla*

Pochválen buď Je - žíš Kristus, pá - ni mlá - den - ce, je - sli ve nám do - vo - lí - te k va - šé mu - zi - ce?

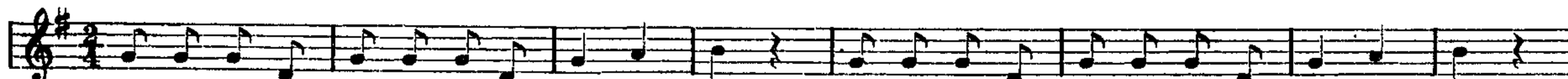

A me vám do - vo - lí - me, me vás rá - di má - me, s na - šé - ma fra - je - rka - ma tan - cu - vat vám dá - me.

Pochválen buď Ježíš Kristus, páni mládence!
Jesli ve nám dovolíte k vaší muzice?

A me vám dovolíme, me vás rádi máme,
s našéma frajerkama tancuvat vám dáme.

2130.

Ti ko - men - ščí pa - cho - lí - ci ho - dní só, vo - ni so - bě na pa - rá - do ne - ne - só,

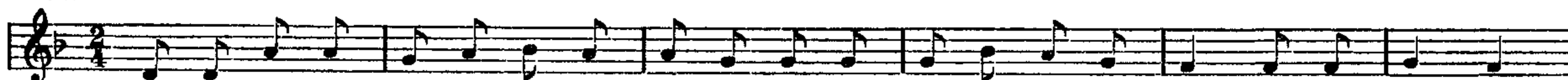

co pro - pi - jó, za - pla - ti - jó, žá - dný - ho se ne - bo - ji - jó, ho - dní só.

Ti komeňščí pacholíci hodní só,
voni sobě na parádo nenesó.
Co propijó, zaplatijó,

žádnýho se nebojijó,
hodní só.

2131.

Do - vol - te nám, ka - ma - rá - di, co by nám ti hu - dci hrá - li, aj, do - vol - te nám,

do - vol - te, do - vol - te a - le - bo nás ven ve - hod - te.

Dovolte nám, kamarádi,
co by nám ti hudci hráli,

aj, dovolte nám, [: dovolte :]
alebo nás ven vehodte.